

store Kræfter ere sysselsatte med at finde de Former, under hvilke en saadan Lovgivning kunde blive tilvejebragt saa betryggende for Befolkningens Tarv som muligt, paa samme Tid som der ogsaa tages Hensyn til Forsikringsselskaberne. Det er ikke mindst i vore Nabolande, at disse Bestræbelser have fundet Udtryk. I Norge og Sverige have store Kommissioner været nedsatte og have afgivet Betænkninger om denne Sag, uden at dog endnu et positivt Lovgivningsarbejde er blevet Frugten deraf i disse to Lande. Senest har Juristmødet i Kristiania i afvigte August Maaned enstemmigt udtalt Ønsket om en snarlig Ordning og betegnet den som værende af paatrængende Beskaffenhed. Men ogsaa ved mange andre Lejligheder har man, ofte endog i meget stærke Udtryk, krævet en Ordning. Jeg skal her minde om de Bestræbelser, som Forsikringsforeningen i Kjøbenhavn, der omfatter Repræsentanter for omtrent 140 forskellige Forsikringsselskaber, allerede i Begyndelsen af Firserne udfoldede for at tilvejebringe et Grundlag, paa hvilket man kunde foreslaa en saadan Lovgivning. De paagældende Forhandlinger, som nogle Aar senere bleve genoptagne, foreligge udførligt refererede og trykte og ville jo ogsaa med Lethed kunne blive tilgængelige for de ærede Medlemmer af dette Ting, som forhaabentlig ville komme til at beskæftige sig med denne Sag. Den nationaløkonomiske Forening i Kjøbenhavn har gentagne Gange paa sit Program som Forhandlingsemne haft Spørgsmaalet om Forsikringslovgivning og særlig om Livsforsikringslovgivning, og paa de skandinaviske Livsforsikringsselskabers Kongresser er der utvetydigt udtalt Ønsket om at tilvejebringe en Lovordning paa dette Omraade. Jeg tvivler ikke om, at jeg vilde kunne supplere disse Angivelser af fremkomne Ønsker med endnu mange flere, men jeg tror ikke, det er nødvendigt, og skal derfor for dette Punkts Vedkommende endnu kun nævne, at heller ikke den danske Regering og den danske Rigsdag have været uberørte af Bestræbelser i saa Henseende. I Januar 1893 blev der i dette Ting fra i alt Fald et enkelt Medlem — og vistnok senere under Forhandlingerne om Forandring i Livsforsikringsanstaltens Lov-

givning fra flere Medlemmer — udtalt Ønsker i den Retning. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oet. Hansen) udtalte den Gang, at det vilde blive nødvendigt, at Staten traadte regulerende og lovgivende frem over for den private Livsforsikringsvirksomhed, og dette blev tiltraadt af den daværende Chef for Regeringen. I 1898 fremkom der i begge Rigsdagens Afdelinger Udtalelser i den samme Retning saavel i Udvalgsbetænkninger som i Salen. Under 15de Marts fremkom Folketinget med en Henstilling til Regeringen om at fremsætte Lovforslag i den angivne Retning, og under 21de Marts blev der her i Tinget udtalt det samme i meget indtrængende og varme Udtryk. Den nuværende Konseilspræsident og Finansminister, som ogsaa den Gang, da Talen var om Statsanstalten for Livsforsikring, som Finansminister havde at besvare disse Henvendelser, udtalte da, at det var hans Ønske at fremkomme med et Forslag til Lovgivning derom, og det er altsaa et Løfte fra Regeringens Side, som nu opfyldes ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, et Løfte, der er givet i Henhold til indtrængende Anmodning fra begge Rigsdagens Afdelinger.

Naar Regeringen indskrænker sig til at fremsætte Forslag alene for Livsforsikringens Vedkommende, uagtet det maa siges, at Udtalelserne i al Fald i det andet Ting ogsaa gik ud paa, at der skulde fremsættes Lovforslag om Forsikringsvæsenet i det hele taget, saa skal dette ikke betyde, at Regeringen ikke er af den Mening, at der ogsaa for den øvrige Del af Forsikringsvirksomheden her i Landet kunde være god Anledning til at fremkomme med Forslag, men det er sikkert, at Forslag i den Retning, for denne Del af Forsikringsvirksomhedens Vedkommende, som man betegner som Skadesforsikring, paa ingen Maade kan siges at være i den Grad paatrængende nødvendig. Dette gælder særlig, fordi de Forsikringskontrakter, der afsluttes for Skadesforsikring, ere af kortvarig Beskaffenhed i Modsætning til Livsforsikringen, og i øvrigt fordi denne Forsikring er af langt simple Natur og er langt mere overskuelig for den store Befolkning end Livsforsikringen, men dernæst ogsaa fordi